

ROZBOLEĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (4), [się].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz boleć).

inf rozboleć się (1). ◇ [*fut* 3 *sg m* rozboleje się.] ◇ [*praet* 3 *sg m* rozbolął się (2). ◇ [*plusq* [2 *sg m* -ś się był rozbolął.] ◇ 3 *sg m* był się rozbolął (1). ◇ [*con* 3 *sg m* by się rozbolął.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

1. Rozchorować się; dolere PolAnt (4) : Ośieł gdy fie był rozbolał/ Słynać było iż vmrzeć chciał BierEz P2v, O2v, Q2; [A iefliby po przyięciu tego pomázania zász ozdrowiał/ tedy ilekroćby sie potym ízkodliwie rozbolał/ tylekroć tą Swiętością ráutowan być może. *KuczKat* 231].

Przen (1) : á iákoż fie tu y miełzek połpołu y s pánem rozboleć nie muśi? RejZwierc 59.

a) [Przestraszyć się: Vyzrzy Afzkelon y vboi fię/ Hazá też rozboleie fię bárzo y Hekron *BudBib Zach* 9/5 (*Linde*).]

2. [Rozgniewać się [na kogo]: Wnetmuś pokázał íztukę/ boś fię był nań rozbolał *NeothAcros Cv.*]

Synonimy: 1. rozchorować się, rozchorzeć się, rozniemoc się, rozstękać się; 2. rozgniewać się, rozgorzlić się, rozjątrzyć się, rozjeść się, rozmietać się, rozrzewnić się, rozsrożyć się.

Formacje współrdzenne cf 1. BOLEĆ.

Cf [ROZBOLENIE]

KW, (LWil)